

Sygn. akt: III AUa 1463/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska (spr.)

SSA Mirosław Godlewski

Protokolant: stażysta Agata Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 r. w Łodzi

sprawy **W. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o emeryturę,

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu

z dnia 14 sierpnia 2012 r., sygn. akt: IV U 560/12;

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznaje W. B. prawo do emerytury od 16 maja 2012 r.

Sygn. akt: III AUa 1463/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. B. prawa do emerytury na podstawie przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wobec braku spełnienia przesłanek do tego świadczenia, a mianowicie wymaganego, tj. 15 - letniego stażu pracy w szczególnych warunkach. Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku o emeryturę, organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999 r. staż w szczególnych warunkach w wymiarze: 13 lat, 3 miesiące i 1 dzień. Do prac w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia od 30 kwietnia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r., ponieważ stanowisko „spawacz – ślusarz ” nie odpowiada ściśle stanowisku wymienionemu w przepisach resortowych, tj. stanowisku „spawacz elektryczny i gazowy”, a nadto ze świadectwa pracy wynika, że skarżący był zatrudniony w spornym okresie na dwóch stanowiskach.

W odwołaniu od powyższej decyzji W. B. domagał się jej zmiany oraz przyznania prawa do emerytury, podnosząc jednocześnie, że w spornym okresie pracował wyłącznie na stanowisku „spawacz elektryczno – gazowy”, która to praca winna zostać zaliczona do prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu się prawo do emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Sąd ten ustalił, że ubezpieczony, urodzony (...), złożył w dniu 19 marca 2012 r. wniosek o emeryturę na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który został ostatecznie załatwiony odmownie zaskarżoną decyzją z dnia 29 maja 2012 r., wobec braku spełnienia przesłanek do tego świadczenia, tj. wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Pozostałe warunki zostały spełnione przez ubezpieczonego, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymował się on ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 27 lat, 10 miesięcy i 8 dni, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, a nadto osiągnął wiek emerytalny. Sąd pierwszej instancji przyjął, że do uznanego przez organ rentowy okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 3 miesiące i 1 dzień, należy doliczyć okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. Oddział w D. od 30 kwietnia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r., z wyłączeniem okresów nieskładkowych: od 15 marca do 5 kwietnia 1995 r., od 3 do 15 czerwca 1995 r., od 1 do 5 lipca 1995 r., od 8 listopada do 3 grudnia 1996 r., od 9 maja do 3 sierpnia 1997 r., od 13 do 31 maja 1998 r. Wnioskodawca w całym spornym okresie wykonywał bowiem pracę spawacza elektryczno – gazowego, o której mowa w wykazie A, dział XIV, poz. 12 pkt 1, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę lub rentę (Dz. Urz. M.B. i P.M.B. nr 3, poz. 6). Po doliczeniu spornego okresu, odwołujący się ma udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach, co daje mu prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami cytowanego już rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione i z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego, orzekając, jak w sentencji swojego wyroku.

Wyrok ten – w zakresie daty początkowej ustalenia prawa do emerytury - zaskarżył apelacją Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 184 ust. 2 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) – przez błędne przyznanie W. B. prawa do emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. ukończenia 60 lat, podczas gdy ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury od tego dnia, gdyż do 15 maja 2012 r. pozostawał w stosunku pracy.

Wskazując na powyższe, organ rentowy domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury od dnia 16 maja 2012 r.

W. B. nie złożył odpowiedzi na apelację, nie ustosunkował się do podniesionych w niej zarzutów oraz zgłoszonych wniosków. W piśmie procesowym z dnia 9 listopada 2012 r. wniósł jedynie o szybkie rozpoznanie sprawy oraz o pozytywne rozpatrzenie jego prośby.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, bowiem Sąd Okręgowy wydał rozstrzygnięcie z naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 129 ust. 1 w związku z art. 184 ust. 2 oraz art. 32 cytowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z przepisem art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W myśl zaś art. 184 ust. 2 ustawy, emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Sąd Apelacyjny w pełni przychylił się do stanowiska wyrażonego przez stronę apelującą, że brak było podstaw do przyznania wnioskodawcy emerytury od osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego (ukończył 60 lat w dniu 11 kwietnia 2012 r.), gdy w istocie nie spełnił on na tę datę wszystkich koniecznych warunków do nabycia świadczenia. Poza sporem pozostaje fakt, że W. B. do dnia 15 maja 2012 r. nie rozwiązał stosunku pracy. Ze znajdującego się w załączonych aktach emerytalnych świadectwa pracy, wystawionego w dniu 15 maja 2012 r. przez (...) Sp. z o.o. w R., wynika, iż ubezpieczony od dnia 1 sierpnia 2006 r. do dnia 15 maja 2012 r. był zatrudniony w wymiarze całego etatu na stanowisku ślusarza - spawacza, przy czym stosunek pracy został rozwiązany na podstawie art. 30 § 1 pkt 1 kodeksu pracy.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, że dopiero z chwilą rozwiązania stosunku pracy, a więc od dnia 16 maja 2012 r., ubezpieczony nabył prawo do emerytury.

Z tych względów należało w uwzględnieniu apelacji organu rentowego, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmienić zaskarżony wyrok i przyznać W. B. prawo do emerytury od dnia 16 maja 2012 r.